

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110226307
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4110226307.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. B.. D. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., O. XX, zastúpený JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom, so sídlom Vráble, Levická 579, 2. G. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., O. XX, proti žalovaným: 1. VENDÁ STAV, s. r. o., so sídlom Nitra, Dolné Hony 31, IČO: 36 561 681, 2. A.. C. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., Q. XX, (osoba podnikajúca pod obchodným menom A.. C. H., so sídlom L., Q. XX, IČO: 10 727 230), 3. JIM 7 s. r. o., so sídlom Tvarožná č. 1001, IČO: 43 990 690, za účasti intervenienta: DKSTAV s. r. o., so sídlom Tvarožná č. 1001, IČO: 31 716 563, všetci zastúpení JUDr. Jurajom Šrankom, advokátom, so sídlom Nitra, Mostná 29, o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalobcu v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. februára 2019 č. k. 17C/246/2010-578 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 2. októbra 2019 č. k. 17C/246/2010-596 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o priznaní náhrady trov konania žalovaným v 1., 2. a 3. rade, ako aj intervenientovi voči žalobcom v 1. a 2. rade (výrok II.) **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným v 1., 2. a 3. rade, ako aj intervenientovi sa voči žalobcovi v 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým výrokom rozsudku (výrok II.) súd prvej inštancie žalovaným v 1., v 2., v 3. rade, ako aj intervenientovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré sú povinní zaplatiť žalobcovia v 1. a v 2. rade. V napadnutej časti odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 262 ods. 2, § 255 ods. 1 CSP. Poznamenal, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia boli v konaní úspešní, súd im priznal náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v 2. rade, výslovne uvádzajúc, že toto smeruje len proti výroku o náhrade trov konania (výrok II.), pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok v tejto napadnutej časti zmenil tak, že žalovaným v 1. až 3. rade a intervenientovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Svoj odvolací návrh odôvodnil potrebou aplikácie § 257 CSP, ktorého dikciu citoval. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa jeho názoru spočívajú v okolnostiach na jeho strane, konkrétne v tom, že nemá príjem, pretože je študentom G. a žije v spoločnej domácnosti s rodičmi. Stranou konania sa stal v jeho priebehu, po tom, čo pohľadávku nadobudol v dedičskom konaní sp. zn. 18D/64/2012 po nebohom doc. B.. G. L., zomr. v U. dňa 30. 07. 2012. K odvolaniu priložil ako prílohu potvrdenie o H.

3. K odvolaniu žalobcu v 2. rade sa vyjadril žalobca v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý sa stotožnil s obsahom podaného odvolania, ako aj dôvodmi v ňom uvedenými.

4. K odvolaniu žalobcu v 2. rade sa vyjadrili žalovaní v 1., 2. a 3. rade, ako aj intervenient prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Keďže žalobca v 2. rade neoznačil konkrétne výroky rozsudku, ktoré svojím odvolaním napáda, žalovaní a intervenient vychádzali z predpokladu, že sa odvolaním napádajú výroky č. II. a č. III. rozsudku. Skutočnosti uvádzané žalobcom v 2. rade nepovažovali za dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Tvrdenie o spoločnej domácnosti žalobcu v 2. rade s rodičmi je podľa ich názoru nepreukázané, keďže žalobca v 1. rade, ktorý je otcom žalobcu v 2. rade má trvalý pobyt evidovaný na adrese O. XX, U., teda nie na rovnakej adrese ako žalobca v 2. rade, ktorého trvalý pobyt je evidovaný na adrese O. XX. O tom, že táto skutočnosť nie je len „preklepom“, svedčí aj list vlastníctva č. XXX pre k. ú. Q., v zmysle ktorého je žalobca v 1. rade 1/2 spoluvlastníkom rodinného domu so súp. č. XXX s príľahlými pozemkami (adresa O. XX, U.) a list vlastníctva č. XXXX pre k. ú. Q., v zmysle ktorého je žalobca v 2. rade 1/2 spoluvlastníkom rodinného domu so súp. č. XXX, ako i ďalšej stavby a príľahlých pozemkov (adresa O. XX, U.), a to už od roku 2003. Žalobca v 2. rade je ďalej 1/2 vlastníkom nehnuteľností - pozemkov nachádzajúcich sa v k. ú. L., zapísaných v LV č. XXXX. Žalobca v 2. rade si v inom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod č. k. 10C/35/2019 uplatňuje pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tretím osobám v súvislosti s užívaním nehnuteľností zapísaných v LV č. XXXX pre k. ú. L. podľa informácií žalovaných vo výške cca 22.000 eur. Zároveň v uvedenom konaní sám žalovaný v 2. rade predložil znalecký posudok, ktorým boli ohodnotené len tieto pozemky v k. ú. L. v jeho 1 spoluvlastníctve na sumu 150.000 eur. Vyššie uvádzané nehnuteľnosti nie sú jediným majetkom žalobcu v 2. rade. V zmysle uznesenia vydaného v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18D/64/2012 (je súčasťou súdneho spisu) žalobca v 2. rade v roku 2012 zdedil majetok - pohľadávky, cenné papiere ako i nehnuteľnosti, pričom okrem pohľadávky riešenej v konaní 2C/108/2005 pred Okresným súdom Kežmarok malo ísť o ďalšiu pohľadávku v sume 3.219,28 eura voči intervenientovi. Tiež žalobca v 2. rade nadobudol v zmysle tohto dedičského rozhodnutia nehnuteľnosti v kat. úz. H. zapísané v LV č. XXXX, ktoré momentálne už nie sú vedené ako jeho vlastníctvo/spoluvlastníctvo, teda predpokladáme, že tieto nehnuteľnosti boli odplatne scudzené. Podotkli, že na žiadnej z vyššie uvedených nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve žalobcu v 2. rade neviazne záložné právo v prospech banky. Čo sa týka skutočnosti, že žalobca v 2. rade sa stal stranou sporu v priebehu konania po tom, čo pohľadávku nadobudol v dedičskom konaní sp. zn. 18D/64/2012, Dnot 116/2012 po neb. doc. B. G. L., je potrebné uviesť, že žalobca v 2. rade bol stranou sporu počas ďalších takmer ôsmich rokov, počas ktorých si svoje práva riadne uplatňoval napriek tomu, že mal ako žalobca možnosť žalobou disponovať. Vo svetle uvádzaných skutočností dospeli k názoru, že žalobca v 2. rade ako zahraničný študent medicíny má vo svojom veku také majetkové pomery, možnosti a schopnosti, ktoré vylučujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a nepriznanie trov konania žalovaným, ktorí boli v konaní v celom rozsahu úspešní, a intervenientovi. Odvolaciemu súdu navrhli, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (v napadnutých častiach) odvolací súd podľa § 387 CSP potvrdil.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu v 2. rade (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania (výrok II.) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

6. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu v 2. rade (Doc. B. G. L.) a žalobca v 1. rade sa voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade domáhali vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu. Žalobca v 2. rade počas konania zomrel dňa XX. XX. XXXX, pričom na jeho miesto vstúpil do konania ako jeho právny nástupca žalobca v 2. rade (na základe výsledkov dedičského konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18D/64/2012). Počas konania vstúpil do tohto sporu na strane žalovaného v 1. rade aj vedľajší účastník (toho času intervenient). V merite veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 14. februára 2019 č. k. 17C/246/2010-578, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 2. októbra 2019 č. k. 17C/246/2010-596, tak, že žalobu žalobcov v 1. a 2. rade zamietol a priznal žalovaným v 1., 2. a 3. rade, ako aj intervenientovi náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2. rade, pričom precizoval, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania (výrok II.) odvolaním napadol žalobca v 2. rade, domáhajúc ním sa jeho zmeny z dôvodu existencie okolností hodných osobitného zreteľa, ktoré podľa jeho názoru spočívajú v skutočnosti, že je študentom, nepoberá žiaden príjem a býva v spoločnej domácnosti s rodičmi.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že zásada úspechu v spore sa premieta v ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konanie sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo o veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

14. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, t. j. tak ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania (§ 362 ods. 1 CSP). Tak ako súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že ust. § 257 CSP preberá doterajšiu úpravu v ust. § 150 ods. 1 prvej vety OSP, v zmysle ktorého platilo, že "ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať". Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009).

15. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

16. Odvolací súd v prejednávacom prípade dospel k záveru, že v danej veci nie sú dané dôvody na použitie ustanovenia § 257 CSP, aplikácie ktorého sa dožadoval žalobca 2. rade z dôvodu absencie stáleho príjmu a štúdia na vysokej škole, t. j. zo sociálnych dôvodov. Civilný sporový poriadok pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: - dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolností. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje, výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). V uvedenom prípade síce žalobca v 2. rade konanie na základe žaloby neinicioval, ale do konania vstúpil ako právny nástupca zomrelého žalobcu v 2. rade (doc. Ing. G. L.) a ďalej pokračoval v uplatňovaní práva na vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu, o ktorom sa domnieval, že mu patrí. Súd prvej inštancie však rozsudkom zo dňa 14. februára 2019 č. k. 17C/246/2010-578 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 2. októbra 2019 č. k. 17C/246/2010-596 rozhodol tak, že žalobu žalobcov v 1. a 2. rade zamietol, z ktorého dôvodu boli obaja žalobcovia v spore neúspešnými. Súd prvej inštancie tak správne priznal nárok na náhradu trov konania žalovaným v 1., 2. a 3. rade, ako aj intervenientovi, ktorí boli v konaní úspešní v celom rozsahu. V tomto kontexte odvolací súd konštatuje, že všetci žalovaní, ako aj intervenient boli v konaní zastúpení právnym zástupcom, z ktorého dôvodu im nepochybne vznikli trovy konania ako účelne vynaložené výdavky.

17. Žalovaný v 2. rade sa odvolacím návrhom dožaduje aplikácie ustanovenia § 257 CSP z dôvodov predovšetkým sociálnych (čiastočne aj majetkových), pretože nepoberá žiaden príjem, študuje na vysokej škole (v prezenčnej forme štúdia v 14. semestri) a býva v spoločnej domácnosti s rodičmi, tým aj zmeny výroku o náhrade trov konania. Z obsahu pripojeného dedičského spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 18D/64/2012 však vyplynulo, že žalovaný nadobudol po svojom právnom predchodcovi (Doc. B.. L. ako poručiteľovi) majetok a to aktíva (zostatok finančnej hotovosti na osobnom účte, 10 ks cenných papierov v hodnote 33 eur, 2 x súdmi už judikovaných pohľadávku poručiteľa vo výške 3.219,28 eura a 3.560,45 eura (obe voči spoločnosti DKSTAV s. r. o.) s povinnosťou výplaty zákonného podielu V. L. vo výške 3.417,45 eura. Zároveň ako dedič nadobudol aj nehnuteľnosť v k. ú. H., evidovanú na LV č. XXXX ako parc. registra „C“ - a to parc. č. XXXX vinice o výmere XXXX m², parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², viničný dom súp č. XX na parc. č. XXXX pod B1 v celistvosti s povinnosťou výplaty V. L. jej zákonného podielu v sume 500 eur. Zároveň do podielového spoluvlastníctva (v podiele 1/2) s V. L. mu pripadli nehnuteľnosti v kat. území L., evidované na LV XXXX, ako parc. registra „C“ a to parc. č. XXX/XX orná pôda o výmere XXXX m², parc. č. XXX/XX - zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m² pod B1, a na LV XXXX ako parc. reg. „C“ - parc. č. XXX/X orná pôda o výmere XXXX m² pod R v X/XX-inách. Vychádzajúc z obsahu spisu, pripojeného dedičského spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 18D/64/2012, vyjadrenia právneho zástupcu žalovaných v 1., 2. a 3. rade a intervenienta, je z obsahu týchto listinných dôkazov zrejmé, že žalobca v 2. rade je aj napriek svojmu pomerne mladému veku relatívne majetný, hoci nepoberá žiaden príjem. Aj z výpisov LV, ktoré v rámci odvolacieho konania doložil do spisu právny zástupca v 1., 2. a 3. rade a intervenienta (LV XXXX, XXXX, XXXX) je zrejmé, že hoci žalobca v 2. rade už nie je majiteľom zdedenej nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX (ktorú pravdepodobne scudzil predajom) stále disponuje dostatočným majetkom, z ktorého by mohol uhradiť trovy konania všetkým žalovaným a intervenientovi spoločne so žalobcom v 1. rade. Navyše, žalobca v 2. rade, hoci je študentom prezenčnej formy štúdia v 14. semestri nie je v ťaživej sociálnej situácii, pretože nadobudol viaceré nehnuteľnosti titulom dedenia, spolu s pohľadávkami voči spoločnosti DKSTAV s.r.o. (v tomto konaní intervenient), ktoré predstavujú ďalšie finančné prostriedky odôvodňujúce jeho priaznivý majetkový status. Samú skutočnosť, že žalobca v 2. rade je toho času študentom vysokej školy v zahraničí, nemožno izolovane posudzovať bez zohľadnenia ďalších komplexných skutočností, predovšetkým majetkových pomerov žalobcu v 2. rade. Súd je povinný skúmať majetkové a sociálne pomery komplexne, pričom strana konania musí zároveň predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (žalobca v 2. rade predložil len potvrdenie o jeho štúdiu na zahraničnej vysokej škole), pričom tvrdenie o jeho spoločnej domácnosti s rodičmi zostalo nepreukázané. V naznačenom kontexte odvolací súd ešte poznamenáva, že žalobca v 2. rade v budúcnosti pravdepodobne ukončí svoju prípravu na svoje budúce povolanie na vysokej škole, v dôsledku čoho sa zamestná a bude poberať stály príjem (čo však v tomto čase nepovažoval odvolací súd za prioritne relevantnú skutočnosť pre jeho rozhodnutie).

Vzhľadom na uvedené, v posudzovanom prípade nie je dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie (výrok II o náhrade trov konania) potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Úspešným žalovaným v 1., 2. a 3. rade, ako aj intervenientovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v 2. rade, pretože žalovaní v 1., 2. a 3. rade a intervenient boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní a trovy odvolacieho konania im preukázateľne vznikli (vyplývajú zo spisu).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).